Nr. 30. Lwów, dnia 1 grudnia 1907. Rok V.

ADRES: WYDAWNICTWO „GMINY“ we Lwowie.

GMINA

TYGODNIK POŚWIĘCONY INTERESOM GMIN I RAD POWIATOWYCH.

CAŁOROCZNA PRZEDPŁATA z dostawą 6 koron

Założyciel *Tadeusz Romanowicz.* Wydawca i odpowiedzialny redaktor: *Maryan Orłowski.*

Krycie dachów.

Nowe przepisy budowlane o ognio-trwałem kryciu dachów mają spowodować tę zmianę, iż w ciągu lat znikną wreszcie i w Galicji słomiane i drewniane dachy.

Dawniej, kiedy nie trudno było o słomę, kultura była inną, mógł pisać poeta:

„Wiesz ty, co to jest ojczyzna?
„To twej chaty ściany,
„To dach twój stary, słomą poszywany.

Lecz czasy się zmieniły. Dawniej po pożarze łatwo było o nową chatę. Chat było też mniej, więc i mniejsze niebezpieczeństwo pożaru. Dziś inaczej.

Dziś w kulturalnych krajach cegła i dachówka jest materjałem budowlanym. I u nas tak być powinno. Bo i skądże nasz rolnik, robotnik i wogóle każdy obywatel kraju, nie ma mieć i mieszkania równego zagranicznym krajom i mieszkańcom?

Czy nasz np. urzędnik, gorszy, mniej wartościowy jak francuski, angielski, szwajcarski i niemiecki? Nie.

Czy nasz rolnik i rzemieślnik lub robotnik, gorszy od cudzoziemskich? Nie; na pewno nie, skoro tylko sam nie chce robić się gorszym, jak to z reguły jest.

Więc skoro rolnik, rzemieślnik i robotnik cudzoziemiec, ma budynek egniotrwały i poludzku zbudowany, to czyż i u nas tak być nie powinno? Więc tylko obce kraje mają same przywilej posiadania porządnego ogniotrwałego budynku, a my musimy być nędzarzami, żyjącymi w mieszkaniach, odpowiednych dla zwierząt, niepewnymi godziny, bo w wiecznej żyjący obawie, że ten nędzny budynek spłonąć może każdej chwili?

Powiadają, że kraj biedny, ludności nie stać na ogniotrwałe budynki. My na to odpowiemy, że tego rodzaju tłumaczenia nie są miarodajnemi i słusznemi. U nas jest na każdym kroku niedołęstwo; bo zarobki są dobre. I u nas zarabia każdy tyle, że może i powinien po ludzku mieszkać! I nasz kraj nie jest gorszym od cudzoziemskich, posiadających tylko ogniotrwale kryte budynki.

Więc nowa ustawa i u nas chce je i musi je mieć z czasem.

Nowa ustawa budowlana obostrza krycie budynków mieszkalnych w gminach i na obszarach dworskich.

Wydziały powiatowe odniosły się w myśl rzeczonej ustawy do zwierzchności gminnych i przełożeństw obszarów z wezwaniem o postawienie wniosków, czyli nowe budynki miałyby być przez Wydział powiatowy odnośnego powiatu uwolnionemi od obowiązku krycia ogniotrwałego, oraz na jak długi czas, który jednakowoż nie może być dłuższym niż na lat 10.

Wiele Urzędów wezwanych zaniedbało — jak zwykle bywa—w czas postawić stosowne wnioski.

Dla tego znowu całkiem słusznie odnoszą się Wydziały powiatowe do tych mniej pilnych Zwierzchności i Przełożeństw, z wezwaniem o przyspieszenie przedłożenia sprawozdania. Zarazem oznajmiają Wydziały pow. że gdyby i teraz r y c h ł o nie postawiono wniosku, będzie Wydział powiatowy uważać, że w dotyczących gminach władze gminne nie chcą korzystać z ulgi o której mowa, a więc, że każdy nowy budynek musi być odtąd ogniotrwale krytym.

Pojmujemy, że w wielu gminach i przełożeństwach wprost nie umieją władze gminne należycie przedstawić stosownych wniosków.

W tej mierze radzimy tak postąpić:

W gminach wiejskich należy z reguły prosić o 10 letnią zwłokę przymusowego ogniotrwałego krycia budynków nowych.

Gdy obecnie niestety tylko najzasobniejsze jednostki mogą się zdobyć na dachówkowy dach a zresztą budynki są klecone z kłód a chaty o słomianem poszyciu, dużo potrzeba pracy i wysilków, by przecież i na wsi z reguły inaczej domy nowe budowano.

Ludność potrzeba zwolna przyzwyczajać do nowej ustawy, a 10 lat, to ledwo że wystarczający na to termin. Więc i odpowiedź na wezwania Wydziałów pow. w tych sprawach ma z reguły tak opiewać jak poniżej zredagowano wniosek. Naturalnie, że można inaczej i lepiej go umotywować. Można postawić wniosek na ulgę niżej 10 lat, w miarę stosunków i dobrej woli. To pewna, że ustawodawcy byli najlepszymi intencjami ożywieni wydając nowe przepisy budowlane. Lecz obecne stosunki w gminach wiejskich Galicji wymagają skorzystania z ustawowej ulgi. Dlatego, niestety, wbrew innej woli wewnętrznej, radzimy przedstawiać następujący wniosek.

L...../07

do I. W. pow.....

Przełożeństwo obszaru dworskiego
albo
Zwierzchność gminy..........
Dnia.......... 1907.

Do Wydziału powiatowego.

Przełożeństwo obszaru dw. (Zwierzchność gminna) przedkłada Wydziałowi pow. wniosek, by obszar dworski (gminę).......... na przeciąg lat 10 zwolnić od przymusu krycia nowych budynków ogniotrwałym materyałem.

Obecne stosunki na obszarze dotyczącym są takimi, że zwolna należy przygotowywać się do rygoru budowlanego nowej ustawy. Budynki są jeszcze stawiane nie dość silnie, by utrzymały ciężki dach dachówkowy lub blaszany, a krycie papą jest niepraktycznem. Dlatego zwolna należy starać się o silniejsze budynki. I teraźniejsze ciężkie materyalne położenie właścicieli gruntów nie pozwala jeszcze na zwiększone wydatki budowy.

W ciągu lat 10 będzie się można należycie przygotować do lepszego budowania, a więc i krycia dachów. Dlatego jest ze wszech miar usprawiedliwionem postawienie powyższego wniosku.

Przełożony obszaru dworskiego
albo
(pieczęć urzędu) Naczelnik gminy.

Dobro gminy i majątek gminny.

Wydaje się być nietrudną sprawa odróżnienia pojęć przeciwnych: majątek i dobro gminy całej, od własności członków gminy i praw użytkowania. W praktyce jest inaczej, bo rzecz ta zawsze wywołuje nieporozumienia, niedość uchylone w ustawie. Obecnie znowu roztrzygnął Tryb. adm. jedną z takich spraw. I tak.

Między gminą m. Sądowa Wisznia, względnie między 470 właścicielami domów w Sądowej Wiszni a obszarem dw. Bartjatyn istniał spór o prawo współpasania bydła na pastwiskach dworskich i prawo poboru drzewa na opał i ogrodzenie z lasów dworskich. Spór ten roztrzygnął sąd krajowy we Lwowie w r. 1865 na korzyść gminy Sądowej Wiszni, względnie na korzyść wspomnianych 470 właścicieli domów. W roku 1868 nastąpiła ugoda między stronami tej treści, że dwór odstąpił gminie Sądowej Wiszni za zrzeczenie się tego prawa służebności rozmaite grunty, a między tymi także dwie paracele lasowe, które przy założeniu ksiąg gruntowych dla gminy Bartiatyn, jako własność gminy Sądowej Wiszni zostały zapisane.

Uchwałą Rady miejskiej Sądowej Wiszni z 17-go marca 1904, postanowiono drzewo z lasów w Bartiatynie drogą publicznej licytacji sprzedać. Przeciw tej uchwale zaprotestowało 470 mieszkańców, twierdząc, że wspomniane parcele lasowe w Bartiatynie sądobrem gminnem — którego użytkowanie przysługuje każdemu mieszkańcowi, że drzewo z tych parcel lasowych w pierwszym rzędzie należy do mieszkańców, a dopiero po zaspokojeniu ich potrzeb może reszta drzewa na korzyść gminy być sprzedana — a nie majątkiem gminy z którego cały dochód ma płynąć do kasy gminnej.

Rada powiatowa w Mościskach odrzuciła jednak ten rekurs uchwałą z dnia 24 września 1904 z uzasadnieniem, że przy ugodzie z hr. Antoniną Bąkowską właścicielką majątku Bartiatyn, rekurenci niezastrzegali sobie tego prawa, że sporne parcele lasowe zostały zapisane jako własność gminy, która się zobowiązała zapłacić wszelkie podatki i daniny. Przeciw temu orzeczeniu Rady powiatowej wniesiony rekurs do Wydziału krajowego został również odrzucony, a to ze względów formalnych, gdyż rekurenci wnieśli rekurs wprost do Wydziału krajowego zamiast przez Radę powiatową.

W ten sposób uchwała Rady gminnej Sądowej Wiszni z dnia 17 marca 1904, stała się prawomocną, drzewo zostało sprzedane a uzyskaną cenę kupna wstawiono w budżet gminny na rok 1905. I przeciw temu wniósł Iwan Sabat w imieniu 470 mieszkańców rekursy do Rady powiatowej i do Wydziału krajowego, a gdy te zostały odrzucone, zażalenie do trybunału administracyjnego.

Przed tryb. stwierdzono jednak, że sporne parcele lasów nie mogą być uważane jako dob. gm. bo pobranie drzewa z nich nie przysługuje nawet według twierdzenia zażalenia wszystkim bez

wyjątku mieszkańaom Sądowej Wiszni, ale tylko 470 mieszkańcom, dalej, że według twierdzenia samego zażalenia, nadwyżka drzewa należy do gminy, która tę nadwyżkę może spieniężyć, co znow świadczy, że sporne parcele stanowią majątek gminy. Zreszfą prawo używania dobra gminnego (publiczne drogi i t. d.) nie mieści w sobie prawa własności każdego poszczególnego mieszkańca do dobra gmiǹnego, dochód zatem osiągnięty nie może być rozdzielony między mieszkańców.

Trybunał administracyjny odrzucił zażalenie Sabata i tow. i skazał go na zapłacenie kosztów rozprawy.

W podobnych sprawach należy zatem przedewszystkiem zbadać, czyli prawa do czegoś posiada gmina jako całość administracyjna, więc jako podmiot prawny, czyli też osoby pewne w gminie.

W miarę tego rzecz należy albo do gminy, lub też do pewnych tylko osób uprawnionych. Wtedy i samo odróżnienie pojęć: dobro i majątek gminy łatwiej da się ustanowić w każdym poszczególnym przypadku i wyróżnić od prywatnej własności.

Budżety i zamknięcia rachunkowe.

W poprzednich latach zabierała „Gmina“ głos w sprawie wczesnego, tudzież racjonalnego układania budżetów i zamknięć rachunkowych.

Niestety i teraz dzieje się jak dawniej.

Budżety spóźnione i niedokładne. Tak będzie i z zamknięciami rachunkowemi, skoro nie zabiorą się gminy do wczesnej pracy.

Już to byłoby najlepszem, gdyby budżety nie co roku, lecz np. co lat 3 układano. Poruszaliśmy tę sprawę, lecz należy ona do marzeń o reformie gminnej. Dla tego stojąc na gruncie realnej rzeczywistości, powinny gminy wczas uporać się z budżetami gminnym i szkolnym, a ewentualnie i drogowym o ile jest osobno prowadzonym w gminie i o ile nie wchodzi do budżetu gminnego.

Zawsze też używa się w gminach i Wydziałach dawnych, nieodpowiednich druków na budżety i zamknięcia rachunkowe. Wskutek tego bardzo a bezwiednie utrudnia się Wydziałom pow. pracę około owych żmudnych wynikłości rachunkowych.

Redakcja „Gminy“ podała w swoim czasie podatne ku temu wzory druków na budżety i zamknięcia rachunkowe. Druki te są jeszcze, o ile wiemy na składzie w księgarni p. Zuckerkandla w Złoczowie, do którego radzimy się odnieść z zamówieniem samych tylko budżetów.

Co do zamknięć rachunkowych, przygotowuje redakcja „Gminy“ nowy wzór podatnego „zamknięcia rachunkowego.“ Prosimy o zamawianie ich w Ekspedycji „Gminy.“ w Krakowie 1/m

Te nowe druki będą lepszemi od dawnych. Wogóle jest wskazanem przeprowadzić gruntowną reformę wszystkich druków gminnych.

Jest to bardzo piękne zadanie, zwłaszcza dla lustratorów i sekretarzy Rad powiatowych w porozumieniu z sekretarzami gmin.

Dotychczas uzurpują sobie prawo te i owe składy druków do układania ich i zbywania w urzędach. Druki te i drogie i bardzo wadliwe. Rzeczywiście, że czas zerwać z tym zwyczajem i zaprowadzić numerowane i poprawne druki. Wiele trzeba dopiero ułożyć.

Lecz niechże ta inicjatywa nie zasypia Niechaj — jak mówimy — lustratorowie i sekretarze raczą się zająć tą sprawą sami, lub niech tę pracę poruczą kierownictwu „Gminy.“ Ono nie zaśpi sprawy i prędko ją uskuteczni.

W tym celu uprasza kierownictwo „Gminy“ o nadsyłanie do Ekspedycji „Gminy“ w Krakowie 1/m wzorów i projektów, następnie w „Gminie“ omówić się mających.

Konkursowa nagroda „Gminy.“

Pragnąc rozbudzić zamiłowanie do pracy na polu badań prawa gminnego i administracyjnej praktyki autonomicznej, rozpisuje Wydawnictwo „Gminy‘, konkurs na ułożenie wyczerpującego przedmiot lustracyi gminy wiejskiej i małomiejskiej

protokołu lustracyi.

Wzór uznany za najlepszy będzie odznaczony nagrodą w kwocie 50 koron i wydrukowany w „Gminie“.

Na sędziów konkursowych zaprosi wydawnictwo „Gminy“ niektórych p.p. wyższych Urzędników Wydziału Krajowego, o ile wyboru tychże nie dokona J. E. p. Marszałek Krajowy, do którego wniesiono o to prosbę.

Termin nadsyłania prac wyznacza się do 15 grudnia b. r. tak, aby decyzya sądu konkursowego mogła zapaść przed 30 grudnia b. r.

Prace konkurujace o nagrodę uprasza się pocztą posyłać do rąk JW. p. Wiktora Krobickiego, dyrektora oddziału rachunkowego Wydziału Kraj. we Lwowie.

Nazwisko i adres ubiegającego się o nagrodę ma być zawarte w zapieczętowanej kopercie. Autorowi pozwala się na wszelkie ułatwienia pracy przy jej zestawianiu. Można zatem używać i druków lub wycinków druków, byle całość odpowiedziała wymogom odpowiedniego do użytku wzoru.

Jednocześnie odnosi się kierownictwo „Gminy“ z prośbą do JWP. Marszałka Krajowego, by uznany za dobry i odpowiedni, oraz odznaczony nagrodą d uk, na mocy uchwały Wydziału Krajowego, wprowadzono do praktyki.

Również uprasza się JWP. Dyrektora Krobickiego o przyjmowanie zgłoszeń konkursowych, tem więcej, że kierownictwo „Gminy“ sądzi, iż właśnie tenże, jako znany autor i znawca fachowy nie zechce uchylić się i od żmudnej pracy sędziego w tej materyi, w której posiada znakomitą wiedzę i doświadczenie zawodowe.

Wzorów protokołu lustracyi jest dużo. To właśnie dowodzi, jak bardzo potrzeba wzoru jednolitego.

Przed kilku laty, p. Julian Czauderna zamieścił w „Gminie“ bardzo cenne uwagi na ten temat i podał obszerną treść wyczerpującego protokołu lustracji.

Niedawno i my wydrukowaliśmy w tym duchu dotyczący druk, lecz jeszcze nie uważamy go za zupełnie odpowiedni. Jeszcze nie wyczerpuje przedmiotu.

Może w drodze konkursu uzyska się wzór lepszy. W każdym razie próba nie zawadzi.

Z drugiej strony nie święci garnki lepią. Może potrafi kto z licznych już istniejących wzorów zestawić nowy, najlepszy. Wtedy zapewne i Wys. Wydział kraj. zechce uznać pracę.

Oznaczyliśmy krótki stosunkowo czas, bo nie jest ta praca znowu tak bardzo mozolną. Natomiast zostawiamy autorowi pełną swobodę. Trudniejsze zadanie będzie mieć raczej Sąd konkursowy. Nie dziwilibyśmy się też, gdyby Sąd uznał za konieczne ogłosić, że nie ukończył oceny i że ta nieco później nastąpi.

Dla tego gdyby też i prace nadesłano po 15-ym grudnia, a Sąd mógł je wziąć pod rozwagę, sądzić należy, że Sąd to opóźnienie uwzględni, a my nie mamy nic przeciw temu.

Nie chcemy więc krępować ani Sądu w niczem, ani ubiegających się o nagrodę. Tę ostatnią przeszlemy z początkiem grudnia rb. na ręce JWP. Wiktora Krobickiego z prośbą, by wprost lub za pośrednictwem Wys. Wydz. kraj. raczył postąpić w miarę uznania Sądu konkursowego, na którego decyzję i w tem wpływać nie będziemy.

Z naszej strony jedynie pragniemy zachęcić do pracy wskazanej. Pragniemy, by praktyka urzędowa była udoskonalaną w rozmaitych kierunkach; by nasz krajowy wzór protokołu lustracyi był lepszym od zagranicznych.

Może zresztą ten konkurs tak dobre wyda wyniki, iż zachęci Wydział krajowy do ogłaszania podobnych konkursów. Dotychczas tylko Wydział Rady pow. w Kołomyji dał impuls, ogłaszając przed laty konkurs na napisanie „Podręcznika dla gmin“ oraz wyznaczył nagrodę 600 kor.

Niewiadomo nam, czyli się kto zgłosił o nagrodę, lecz idea Wydziału pow. kołomyjskiego i nas zachęca do naśladowania jej.

Byłoby bardzo ujemnem, gdyby ogłoszony obecnie konkurs nie został uwieńczony takim rezultatem, jaki powinien być spodziewany.

Prace konkursowe z reguły należy odsyłać w kopertach dużych. Wewnątrz, w małej kopercie, zapieczętowanej, znajduje się adres autora, zaś na wierzchu małej koperty wypisuje się jedynie motto.

Wszystkie nadesłane na konkurs prace zostaną odesłane kierownictwu „Gminy“, celem dalszego właściwego postąpienia.

Rozporządzenia i okólniki.

Wykazy imienne Radnych.

Wydział krajowy.
L. W. 103341.

Lwów dnia 17 października 1907.

Stosownie do okólników tutejszych z dnia 3 marca 1874. L. W. 3259. i z dnia 16. marca 1886 L. W. 14681. wzywa się Wydział powiatowy, ażeby do dni 14 przedłożył Wydziałowi krajowemu wykazy składu Rad i Zwierzchności gminnych miast i miasteczek tamtejszego powiatu oraz gmin wiejskich, podlegających ustawie gminnej z r. 1896 i na przyszłość podawał do wiadomości Wydziału krajowego półrocznie tj. 1 stycznia i 1. lipca wszelkie zmiany w tym kierunku. W szczególności żądane wykazy mają obejmować:

1) oznaczenie liczby członków, składających Radę gminną;
2) imienny spis członków Rady gminnej;
3) oznaczenie wyznania i obrządku religii;
4) zatrudnienie i wreszcie;

5) skład Zwierzchności gminnej względnie Magistratu. *)

Marszałek krajowy.

Badeni.

Plany regulacyjne.

L. W. 89873.

Wydział krajowy

Lwów dnia 20 listopada 1097.

Po myśli ustaw z dnia 15 maja 1907 nr. 55 (Art. I. § 62) i z dnia 15 maja 1907 nr. 56 (Art. I. § 19) Wydział powiatowy jest obowiązany do dwóch lat od wejścia w życie powyższych ustaw przedłożyć Wydziałowi krajowemu plany regulacyjne tych gmin do których odnoszą się wymienione postanowienia ustawowe. Także winien Wydział powiatowy w myśl § 14 noweli z dnia 15 maja b. r. Nr. 57 dz. u. kr. i § 13 ustawy z dnia 13 października 1899 nr. 133 Dz. u. kr. w przeciągu dwóch lat ustanowić plan regulacyjny zdrojowisk i stacji klimatycznych i wreszcie przeprowadzić regulację tych miejscowości objętych ustawą z dnia 12 października 1899 Nr. 133 Dz. u. kr. które w całości lub w części uległy zniszczeniu wskutek klęski elementarnej (§. 13) tudzież tych, które znajdują się w stanie niezwykle szybkiego rozwoju (§. 15). Sporządzenie planu regulacyjnego winno poprzedzić komisjonalne dochodzenie na miejscu przy współudziale także znawcy ogniowego.

Ze względu na potrzebę ułożenia planu regulacyjnego w ten sposób, aby niebezpieczeństwo pożaru było w jak najwyższym stopniu zmniejszone, ważną jest rzeczą, aby na znawców ogniowych powołano jedynie osoby w dostatecznej mierze z zadaniami pożarnictwa należycie obznajmione i posiadające nietylko odpowiednie wiadomości teoretyczne ale także szersze poglądy na sprawę.

Z tego powodu Wydział krajowy postanawia, że znawcami ogniowymi należy ustanawiać przedewszystkiem naczelników gminnych straży pożarnych, którzy złożyli egzamin kwalifikacyjny w myśl tut. rozp. z d. 2 lipca 1907 L. 46067 lub też osoby mogące wykazać się świadectwem z ukończonego z pomyślnym wynikiem krajowego kursu pożarnictwa w braku zaś takich, ludzi znanych z doświadczenia i wykształcenia w pożarnictwie. W każdym razie odbycie tylko trzydniowego kursu pożarnictwa dla wiejskich straży pożarnych bez przyswojenia sobie innych wiadomości fachowych nie może być uważanem za dostateczną kwalifikację dla spełnienia funkcji znawcy ogniowego.

Marszałek kraj. Zastępca:

Pilat.

Do L. 144.486 907.

Wezwanie obowiązanych do opłaty taks wojskowych do zgłaszania się.

Po myśli ustawy z 10 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 10 wszyscy do płacenia taksy wojskowej obowiązani zgłaszać się mają, a to do czasu wygaśnięcia tego obowiązku, co rok w miesiącu styczniu w tej gminie, w której w dniu 1 stycznia dotyczącego roku mają swe miejsce zamieszkania.

Spodziewane uzyskanie uwolnienia od podatku osobisto-dochodowego z powodu, że dochód nie przekracza 1200 koron, albo z innego powodu, jakoteż uzyskane w roku poprzednim uwolnienie od podatku osobisto-dochodowego, albo od taksy zamiast służby nie uwalnia od obowiązku zgłoszenia się.

Zgłoszenia można dokonać ustnie lub pisemnie.

Celem pisemnego zgłoszenia należy wypełnić dwa egzemplarze formularza meldunkowego czytelnem pismem dokładnie i zgodnie z prawdą we wszystkich rubrykach i odesłać do gminy. Formularze meldunkowe można otrzymać bezpłatnie w c. k. Starostwie i u Zwierzchności gminnych. Przesyłki zgłoszeń wolne są w królestwach i krajach w Radzie Państwa rzprezentowanych od opłaty porta pocztowego.

Formularze zgłoszeń są tak sporządzone, że odpowiednio złożone i adresowane mogą być bez użycia okładki (koperty) oddane na pocztę. Ustne zgłoszenia gmina wpisuje do obydwóch formularzy zgłoszeń.

Zgłoszenia uskutecznione przez pośrednika nie uwalniają obowiązanego do zgłoszenia się od odpowiedzialności za należyte wypełnienie tego obowiązku.

Obowiązani do zgłoszenia się, którzy przepisane zgłoszenia przedłożą po terminie, albo co do istotnych wymogów niedokładnie wypełnione, mogą być karani grzywną do 50 kor. Obowiązani do płacenia taksy wojskowej, którzy w zgłoszeniach swych świadomie coś przemilczą, albo podadzą nie zgodnie z prawdą, ulegają—o ile postępek ich nie stanowi czynu

---

*) Zwierzchności gmin, podlegających ustawie z r. 1896 mają zgodnie z tem rozporządzeniem pr edkładać Wydziałowi powiatowemu dotyczące wykazy dość wcześnie, by każdy Wydział mógł w ściśle oznaczonym czasie przedłożyć je Wydziałowi krajowemu do użytku urzędowego. Stosowne druki można otrzymać w Ekspedycyi „Gminy“ w Krakowie 1/m.

podpadającego postanowieniom powszechnej ustawy karnej—grzywnom do 500 kor, a przy szczególnej obciążających okolicznościach do 1000 koron. Nałożone grzywny będą w razie nieściągalności zamienione na karę aresztu.

Władzy politycznej wolno zresztą, jeżeli otrzyma zgłoszenie zapóźno lub niedokładne, dokonać bezzwłocznie wymiaru taksy wojskowej na podstawie dat jej znanych, lub dat, które będą z urzędu zbadane. (ob. Nr. 23 „Gminy“.)

c. k. Namiestnictwo.

Uprawa tytoniu.

L. 135053 907.

Obwieszczenie
c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu.

Zakupno liści tytoniowych w r. 1907 w Galicji i na Bukowinie zebranych rozpocznie się w grudniu 1907 i odbywać się będzie w urzędach wykupna tytoniu w Borszczowie, Jagielnicy, Monasterzyskach i Zabłotowie, tudzież w komisjach wykupna tytoniu w Trembowli i Horodence, począwszy od 2 grudnia 1907 do 31 stycznia 1908 r.

Zgłoszenia do uprawy tytoniu na rok 1908 należy wnieść w sposob przepisany w par. 8 przepisu dla plantatorów tytoniu w Galicji i na Bukowinie.

Stosownie do tego przepisu mają być zgłoszenia te wniesione podczas wykupna u kierownika komisji wykupna tytoniu względnie u funkcjonarjusza przez tegoż wyznaczonego, a tylko wyjątkowo można je wnieść po wykupie najpóźniej do końca lutego 1908 w dotyczącym urzędzie wykupna lub odnośnym oddziale straży skarbowej.

Na przestrzeniach gruntu poniżej 500 kwadratowych metrów, nie będzie się udzielać pozwolenia do uprawy. Gminy, które nie uprawiają najmniej 2 hektarów, nie zostaną przypuszczone do uprawy tytoniu.

Ci, którzy bez otrzymanego pozwolenia uprawiają tytoń, albo którzy większe płaszczyzny tytoniem zasadzają, jak wyrażono w pozwoleniu, lub inny gatunek tytoniu sadzą, jak ten, na który pozwolenie opiewa, będą ukarani według istniejących ustaw.

Gminom i tym plantatorom, którzy w roku poprzednim pomimo zgłoszenia większej przestrzeni nie uprawiali tytoniu na minimalnej przestrzeni o 2 hektarach względnie o 500 kwadratowych metrach nie będą bezwarunkowo w myśl par. 3 i 7 przepisu dla plantatorów tytoniu wydawane licencje do uprawy tytoniu, chyba, że zdołają udowodnić, że istotnie przygotowali przepisaną przeszrzeń pod uprawę tytoniu i tę zasadzili reślinami tytuniowymi że jednakowoż te rośliny wbrew ich woli, n. p wskutek posuchy, wylewów i t. d. uległy zniszczeniu.

Co do cen wykupna na rok 1907 1908, wynagrodzenia za dostawienie, tudzież co do postępowania mającego się zachować przy wykupie, odsyła się do obwieszczenia z dnia 13 lutego 1906 l. 168384 ex 1905.

Lwów, dnia 20 listopada 1907.

KRONIKA:

— **Reforma sejmowa.** Kurjer lwowski donosi że subkomitet dla reformy wyborczej wypracował projekt reformy wyborczej do sejmu, opierający się na następujących podstawach: Sejm składać się będzie z 212 posłów, i ośmiu wirylistów.

Grupa powszechna ma liczyć 102 posłów, a mianowicie wiejska 82 posłow, miejska 20 posłów.

Grupa zawodowa ma liczyć 102 posłów, a to: obszary dworskie 53, Rady miejskie 20 stowarzyszenia rękodzielnicze 6, Izby handlowo-przemysłowe 12, kurja inteligiencji 11, W kurji powszechnej ma być zaprowadzona pluralność. Mianowicie każdy wyborca liczący 35 lat, ma mieć dwa głosy. Wybory mają być bezpośrednie i tajne.

Za doniesienie to nie możemy naturalnie przyjąć odpowiedzialności.

Z Wiednia donoszą, że wyłonił się tam projekt zwołania Sejmu dnia 17 grudnia bieżą. r. Obradowałaby tylko komisja dla reformy wyborczej, posiedzenia plenarne Sejmu nie odbywałyby się wcale.

— **Ankieta** w sprawie drożyzny żywności, odbędzie się w Wiedniu w ministerstwie rolnictwa w dniach 3 i 4 grudnia. Zaproszenia już rozesłano. W szczególności powołano zastępców większych gmin, kół konsumentów, jakoteż stowarzyszeń spożywczych, kuchni ludowych itd. Ministerstwo położyło na to nacisk, aby gospodyniom dać możność i sposobność do wypowiedzenia opinii. Oprócz tego zastąpione będą koła producentów rolniczych i handlowych. Ekspertom przedłożono następujące pytania: 1. W jakim kierunku lokalnym i przy jakich artykułach drożyzna środków żywności najbardziej daje się odczuwać — 2 przez jakie administracyjne i organizacyjne środki udałoby się zaprowadzić słuszny stosunek pomiędzy cenami detajlicznemi, a cenami, jakie pobiera produkcja rolnicza i w jaki sposób dałoby się zaprowadzić zniżenie cen zwłaszcza cen mięsa i przetworów mięsnych,

jaj, chleba, jarzyn i owoców — 3. jakie środki należałoby zastosować przeciw drożyźnie, a to ze strony rządu, zarządu gminnego i kooperacyj interesantów.

Wiadomości urzędowe.

L. III. 7480 12, A 7.

Konkurs.

Na podstawie par. 13 ustawy z dnia 12 kwietnia 1907, Nr. 210, dz. p. p. o handlowym obrocie wina, moszczu i zacieru winnego mają być obsadzone dwie posady inspektorów piwnic winnych dla Galicji.

Nadanie tych posad nastąpi na razie tymczasowo na przebieg jednego roku, a to z przyznaniem poborów służbowych X kl. rangi i ryczałtu na podróże w kwocie 3000 kor. z obowiązkiem wykazania co najmniej 150 odbytych podróży.

Ubiegający się o powyższe posady mają wykazać się:

1) świadectwem ukończenia z dobrym wynikiem nauk w szkole uprawy winnic, albo w innym zakładzie naukowym, w którym jednym z głównych przedmiotów nauki jest chemja rolnicza, względnie nauka o winie (oinologia);

2) świadectwami stwierdzającemi, że kompetent przez większą ilość lat praktycznie zajęty był w przedsiębiorstwach składu win albo przy samej produkcji wina.

Wymaganą jest także znajomość kraju i języków krajowych.

Kompentenci z przekroczonym 40 rokiem życia mają w podaniu wnieść także prośbę o dyspensję od przepisanego wieku.

Podania należycie w dokumenta zaopatrzone mają być wystosowane do c. k. Ministerstwa rolnictwa a wniesione do c. k. Namiestnictwa (Departament III a) w terminie od 1 do 14 grudnia 1907, włącznie.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 18 listopada 1907.

L. cz. 1607.

Konkurs.

Na podstawie uchwały zarządu gminy z 19 listopada 1907 l. 1605 rozpisuję niniejszem konkurs na posadę lekarza gminnego do nieprzekraczalnego terminu 15 go grudnia 1907 r.

Płaca lekarza gminnego wynosi rocznie 1000 kor., towarzystwo opieki biednych słabych izraelitów płaci osobno ugodzone wynagrodzenie rocznie, a prawdopodobnie także wkrótce w ruch puścić się mająca kopalnia węgla kamiennego.

Reflektujący panowie lekarze zechcą przeto wnieść podanie poparte dyplomem dra wszech nauk lekarskich na ręce podpisanego zarządu.

Rożnów, dnia 20 listopada 1907.

Kierownik zarządu. Führer.

L. cz. 3576/07.

Konkurs.

W myśl § 8 ustawy z dnia 5 października 1906 Nr. 148 Dz. ust. i rozp. kraj. rozpisuje się niniejszem konkurs w celu obsadzenia posady lekarza okręgowego z siedzibą w Dzikowie Starym w powiecie cieszanowskim.

Okręg sanitarny w Dzikowie Starym obejmuje 6 gmin z ludnością 9877 mieszkańców.

Płaca roczna wynosi 1200 koron, ryczałt na objazdy 800 koron, płatne w ratach miesięcznych z góry.

Chcący uzyskać tę posadę, musi oprócz dostatecznej fizycznej zdolności posiadać następujące warunki:

1. Obywatelstwo austrjackie.
2 Dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonania praktyki lekarskiej.
3 Nieskazitelny charakter.
4 Znajomość języków krajowych.
5 Praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim.
6 Nieprzekroczony wiek lat 40.

Między kandydatami mają pierwszeństwo ci, którzy wykażą się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego, albo egzaminem fizykackim.

Obowiązkiem lekarza okręgowego będzie utrzymywać aptekę domową.

Nominacji lekarza okręgowego dokona Wydział krajowy.

Posada ta w pierwszym roku służby będzie prowizoryczną, poczem nastąpić może stabilizacja.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić do Wydziału powiatowego w Cieszanowie w terminie do 28 grudnia 1907.

Cieszanów, dnia 15 listopada 1907.

Wydział powiatowy.

L. 2167.

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Bohorodczanach rozpisuje niniejszem konkurs na posadę drugiej akuszerki okręgowej z siedzibą w Bohorodczanach.

Do posady tej przywiązaną jest roczna płaca sto dwadzieścia (120) koron, płatna w kasie Wydziału powiatowego w ratach mie-

sięcznych z dołu. Do okręgu tego należą gminy:

1. Bohorodczany,
2. Lachowce,
3. Pochówka.

Kandydatki mają się wykazać:

1. Swiadectwem odbytego kursu położniczego,
2. dyplomem na akuszerkę,
3. świadectwem moralności i świadectwem zdrowia,
4. znajomością języków krajowych t. j. polskiego, ruskiego i niemieckiego.

Obowiązki akuszerki okręgowej, określone są osobną instrukcją służbową dla akuszerek.

Podania wnosić należy w terminie dni 30 od dnia ogłoszonego konkursu.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Bohorodczany, 15 listopada 1907.

L. 14. 33 07.

Konkurs.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 9 listopada 1907 rozpisuje się niniejszem konkurs celem obsadzenia posady urzędnika rachunkowego w XI randze etatu urzędników magistratu. (Płaca 1600 kor., dodatek czynnej służby 400 kor., a w razie stabilizacji 3 dodatki pięcioletnie po 200 kor., ewentualnie posunięcie aż do rangi IX).

Posada ta nadaną będzie na razie prowizorycznie, po roku jednak nienagannej i zadowalniającej służby może nastąpić stabilizacja.

Kandydaci na tę posadę winni wykazać kwalifikacją przepisaną rozporządzeniem Wydziału krajowego z 29 maja 1891 Nr. 67 Dz. u. k. t.j. świadectwem egzaminu państwowego z rachunkowości i świadectwem przynajmniej jednorocznej praktyki przy kasie jednego z magistratów, przy kasie rządowej lub Wydziału krajowego, a nadto przedłożyć świadectwo moralności, zdrowia i dowody dotychczasowego zatrudnienia.

Podania należy wnosić do dnia 15 grudnia 1907 r.

Z magistratu.
Drohobycz, dnia 16 listopada 1907.

L. 1462.

Konkurs.

Na podstawie zapadłej w dniu 9 sierpnia 1907 r. do L. 1462 uchwały Rady powiatowej turczańskiej ogłasza się niniejszem konkurs na posadę samoistnego gospodarza lasowego przy tutejszej Radzie powiatowej z dniem 1 stycznia 1908 r. utworzonej na podstawie przepisu par. 26 ustawy o reprezentacji powiatowej.

Do posady powyższej przywiązana jest płaca roczna w kwocie 2400 kor., dodatek do czynnej służby od dnia stabilizacji płatny w kwocie 600 kor., roczny ryczałt na koszta podróży w kwocie 600 kor., prawo do czterech pięcioleci po 200 kor. i prawo do emerytury oparte na statucie uchwalonym przez wydział Rady powiatowej dnia 20 października 1904 r. do L. 1806 powziętą.

Posada rzeczona nadaną zostanie prowizorycznie, po roku może nastąpić stabilizacja.

O posadę tę mogą się ubiegać samoistni gospodarze lasowi, którzy złożyli dotyczące egzamina państwowe z nauki gospodarstwa leśnego.

Pierwszeństwo przy obsadzie powyższe posady będą mieli ci kandydaci, którzy wykażą się świadectwem z egzaminu państwowego z nauki gospodarstwa leśnego w Akademji rolniczej złożonego.

Podania o tę posadę należycie udokumentowane należy wnieść do wydziału Rady powiatowej w Turce nad Stryjem najdalej do dnia 20 grudnia 1907 r.

Do podania tego należy dołączyć dokumenta wykazujące, że proszący:

a) posiada wymaganą kwalifikację do nadania mu posady samoistnego gospodarza lasowego;
b) jest obywatelem austrjackim;
c) nie przekroczył 40 roku życia;
d) posiada znajomość języków krajowych;
e) posiada stwierdzoną przez c. k. lekarza powiatowego fizyczną zdatność.

Wydział Rady powiatowej.
Turka nad Stryjem, dnia 15 listopada 1907.

L. cz. 2484.

Konkurs.

Urząd miejski w Zatorze ogłasza konkurs na posadę weterynarza miejskiego z płacą roczną 1000 koron. Nadmienia się, że w Zatorze otwartą będzie w krótkim czasie stacja ładunkowa dla zwierząt.

Korzystne widoki dla praktyki prywatnej.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić do końca grudnia r. b. do urzędu miejskiego w Zatorze.

Zator, dnia 18 listopada 1907.
Burmistrz: Tarchalski.

Drukarnia „Głosu Narodu“ pod zarządem St. Tomaszewskiego w Krakowie.